

Sygn. akt: II C 2344/18

UZASADNIENIE

Pozwami z dnia 09 kwietnia 2018 roku (data stempla pocztowego) P. K. i A. K. wnieśli o zasądzenie od pozwanej (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. na rzecz każdego z powodów kwotę 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty, a także o przyznanie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu każdy z powodów wyjaśniła, że dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie z tytułu opóźnienia lotu nr (...) w dniu 29 lipca 2017 roku na trasie B.-P., który nastąpił z ponad trzygodzinnym opóźnieniem. Wskazano, że do chwili obecnej pozwana nie wypłaciła powodom należnego odszkodowania. (pozwany k. 3-4)

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie połączył sprawę II C 2345/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą II C 2244/18.

W odpowiedzi na pozew wniesiono o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych.

Pozwany podniósł, że powodowie nie wykazali legitymacji czynnej w dochodzeniu od pozwanej odszkodowania, bowiem nie udowodnili faktu, że w rzeczywistości byli pasażerami lotu nr (...). Ponadto podniesiono wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, które zwalniają przewoźnika lotniczego z obowiązku wypłaty pasażerowi odszkodowania. Nadto pozwana wniosła o zasądzenie od powodów kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych, w tym o zasądzenie uiszczonych opłat od trzech udzielonych pełnomocnictw w kwocie 51 zł. (odpowiedź na pozew k. 16-17; II C 2345/18 odpowiedź na pozew 19-20).

W dalszym toku postępowania stanowisko procesowe stron nie uległo zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. K. i A. K. zawarli z organizatorem Biurem (...) umowę uczestnictwa w imprezie turystycznej, która obejmowała także usługę przewozu lotniczego liniami (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. z B. do P. na dzień 29 lipca 2017 roku, nr lotu (...).

(okoliczności bezsporne).

A. K. stawiała się do odprawy.

(dowód: boarding pass k. 49)

Samolot obsługujący wymieniony wyżej lot przybył do P. z ponad 3 godzinnym opóźnieniem.

(okoliczność bezsporna)

Odległość pomiędzy B. a P. wynosi ponad 1,500 km

(fakt notoryjny)

Pismami z dnia 23 stycznia 2018 r. powodowie wezwali pozwaną do zapłaty w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania. Przesyłka nadana została listem poleconym, odebrany w dniu 01 lutego 2018 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty k.7, wydruk z portalu śledzenia przesyłek k. 5-6)

Powyżej opisane ustalenia faktyczne, za wyjątkiem odbycia przez P. K. przedmiotowego lotu, nie były przedmiotem sporu między stronami. Dotyczyło to w szczególności faktu opóźnienia lotu. Stan faktyczny Sąd ustalił na

podstawie przedstawionych powyżej dokumentów, które nie budziły wątpliwości Sądu, a ich wiarygodność nie była kwestionowana w toku postępowania przez żadną ze stron. Okoliczności te, jako przyznane Sąd na podstawie art. 229 i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, nadto znajdują potwierdzenie w złożonych wraz z pozwem i odpowiedzi na pozew dokumentach. Dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż składają się one na spójny obraz stanu faktycznego, nie pozostają ze sobą w sprzeczności i odpowiadają twierdzeniom obu stron.

Fakt odbycia przez A. K. przedmiotowego lotu Sąd ustalił na podstawie kopii karty pokładowej (dowód k.49). Sąd przyjął na tej podstawie fakt odbycia lotu przez powódkę za udowodniony. Z uwagi na brak złożenia przez powoda P. K. karty pokładowej Sąd uznał okoliczność tę za nieudowodnioną. Sąd przeprowadził wszystkie zawnioskowane na tą okoliczność dowody tj. zwrócił się do touroperatora i zobowiązał stronę pozwaną do złożenia listy pasażerów. Niemniej jednak przeprowadzenie tych dowodów nie wykazało stawiennictwo powoda P. K.. Innych wniosków dowodowych strona powodowa nie składała.

Ponadto za nieudowodnione Sąd przyjął twierdzenia pozwanego o nadzwyczajnym charakterze zdarzenia będącego przyczyną opóźnienia. Pozwany bowiem nie przedstawił na tę okoliczność żadnego dowodu, w szczególności nie zgłosił dowodu z opinii biegłego, który odczytałby przedstawione dokumenty i wyjaśnił oznaczenia w nich zastosowane. Sąd nie posiada bowiem wiadomości specjalnych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w połączonych sprawach zostało uwzględnione w części.

Zagadnienia dotyczące możliwości dochodzenia odszkodowania za odwołany lot uregulowane zostały przepisami unijnymi i zawarte są w rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91 (dalej: „rozporządzenie nr 261/04”).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, chyba że: i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu, lub (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania do powyższego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości 400 EUR dla wszystkich lotów o długości pomiędzy 1500 kilometrów a 3500 kilometrów.

Ponadto, w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/04 wskazano, że przewoźnik zwolniony jest obowiązku wypłaty rekompensaty jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Jak orzekł Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07, „Artykuły 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej takie

opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego”.

Mając na uwadze związanie sądów krajowych wykładnią aktów Unii Europejskiej sformułowaną przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości, wyżej przytoczone regulacje stanowią normatywną podstawę roszczenia powodów.

Należy wskazać, że w myśl art. 6 k.c., strona wywodząca z danego faktu skutki prawne powinna fakt ten udowodnić. Przyjęty przez ustawodawcę system kontradyktoryjnego procesu cywilnego oznacza, że strona prowadzi proces na własne ryzyko, w tym będące elementem procesu postępowanie dowodowe, gdyż przepis art.232 k.p.c. stwarza Sądowi jedynie możliwość, a nie obowiązek, dopuszczenia uzupełniająco dowodu nie wskazanego przez strony (Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 20 września 2006 roku I ACa 394/06).

Udowodnienie faktu, że powodowie stawili się na przedmiotowy lot i go odbyli, co zostało zanegowane przez pozwanego, było niezbędne do wykazania legitymacji powodów do dochodzenia odszkodowania w trybie powołanych wyżej przepisów. Powodowie powinni wykazać, że nie tylko posiadali potwierdzoną rezerwację na dany lot, ale też że stawili się na odprawę pasażerską.

W ocenie Sądu wystarczającym dowodem okoliczność odbycia lotu była karta pokładowa, czyli dokument, który jest wręczany podczas odprawy na podstawie, którego pasażerowie wpuszczani są następnie na pokład samolotu. W związku z tym, że jedynie P. K. nie przedstawiła tego dokument, a także nie udowodniła faktu stawienia się na odprawę w inny sposób. Z tego względu powództwo jako nieudowodnione w stosunku do P. K. należało oddalić.

Poza sporem w niniejszej sprawie było, że pozwana była przewoźnikiem lotniczym obsługującym przedmiotowy lot (...) w dniu 29 lipca 2017 r. oraz, iż samolot go obsługujący przybył do portu docelowego w P. z ponad 3 godzinnym opóźnieniem.

Pozwana w ocenie Sądu nie wykazała należyście, żeby doszło do zdarzenia wyłączającego przewidzianą w Rozporządzeniu odpowiedzialność przewoźnika z tytułu opóźnienia lotu.

Pozwana wskazała, że w samolocie, który wykonywał loty bezpośrednio poprzedzający lot TVP (...) w dniu 29 lipca 2017 r. doznał nagłej usterki technicznej, co spowodowało znaczne opóźnienie. W ocenie Sądu, to czy mamy do czynienia z nadzwyczajną okolicznością danej usterki technicznej statku powietrznego niewątpliwie należy do zakresu wiedzy specjalnej. To biegły sądowy z zakresu lotnictwa winien ocenić wystąpienie oraz charakter danej usterki jako nadzwyczajnego zdarzenia, którego zaistnienie w konsekwencji zwalniałoby przewoźnika lotniczego od odpowiedzialności w zakresie wypłaty pasażerom odszkodowania. Takiej inicjatywy dowodowej pozwana nie wykazała. Zatem należało przyjąć, że wobec przedmiotowego lotu nie zaistniała żadna nadzwyczajna okoliczność wyłączająca odpowiedzialność pozwanej.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia o odsetkach stanowił art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Termin spełnienia świadczenia głównego określany jest zgodnie z art. 455 k.c. Dłużnik opóźnia się z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym lub wynikającym z właściwości zobowiązania, a w przypadku gdy termin nie zostanie w taki sposób oznaczony, jeśli nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Świadczenie główne staje się więc wymagalne z chwilą upływu terminu lub niezwłocznie po wezwaniu ze strony wierzyciela.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku, tj. zasądzając od pozwanej na rzecz A. K. kwotę 400 euro wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od dnia 16 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd oddalił powództwo P. K. w całości.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 3 sentencji wyroku, w oparciu o art. 100 zd. 2 k.p.c. uznając, że powództwo A. K. było zasadne. Na zasądzoną od pozwanej na rzecz powoda A. K. kwotę 947 zł złożyła się kwota 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (ustalonego na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów), kwota 30 zł opłaty sądowej od pozwu oraz kwota 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

W stosunku do P. K. Sąd orzekł o kosztach postępowania w punkcie 4 sentencji wyroku w oparciu o art. 98 k.p.c. na zasadzie odpowiedzialności za wynik postępowania. Pozwana wygrała proces w całości. Zasądzoną z tytułu kosztów procesu stanowi w całości wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanej w kwocie 900 zł, na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) oraz kwota 17 zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego bez pouczenia.